

meszelní kell. Ugyancsak meszelní kell a gyárakban és a felhasználási helyeken tárolt téglarakásokat.

3. Az árut dobálni, vagy kocsiból kidönteni tilos. Azt csak kézzel szabad be- illetve kirakni. Szállítószalag használatánál az idomokat kézzel le kell emelni, hogy azok a szállítószalagról le ne essenek.

4. A termelő üzemek a téglá- és cserépgyártmányoknak járművekre való felrakásához elegendő számú, begyakorlott munkaerőt tartoznak biztosítani. Ha a megrendelő a rakodást 24 órával megelőzően a téglá- és cserépgyártmányok éjszakai kiadását kéri, a termelő üzemek ennek eleget tenni kötelesek, ha a megrendelő, olyan mennyiség szállítására ad rendelkezést, mely egy rakodóbrigád foglalkoztatását biztosítja az egész éjszakai műszakra.

IV. Téglá- és cseréparuk tárolása.

1. A tárolás helyén a talajt egyengetni kell. Az egyengetésre használt feltöltő anyag tiszta legyen, hogy abból az oldható sókat az esővíz hatására az áru ne szívhasssa fel.

2. Tömörtéglát úgy kell lerakni, hogy a halmaz legfeljebb 2 m magas legyen.

Födémteglát legfeljebb 5 sor magasan úgy kell tárolni, hogy az idomok üregei vízszintesen feküdjenek.

Soklyukú ikertéglát függőleges lyukkal, egyébként azonban a tömör téglával azonos módon kell elhelyezni.

A válaszfal téglát hosszéle állítva kell tárolni, a sorokat úgy kell gondosan elhelyezni, hogy az élek a hornyokba illeszkedjenek. Legfeljebb 6 sor magasra rakhatók és a halmazok végére tömör áruból pillért kell rakni.

Köszivacs a válaszfal téglához hasonlóan, legfeljebb 5 sor magasságban rakható. A legalsó réteget közvetlenül a talajra fektetett téglákra kell helyezni.

3. A cserép tárolására szolgáló területnek száraznak kell lenni, a csapadékvíz elvezetéséről gondoskodni kell. A talajra egy vagy szükség szerint több sor lapjára fektetett téglát kell elhelyezni a cserép alá, az átnedvesedés megakadályozása céljából.

A tetőcserepeket hosszéle fektetve, párosan kell lerakni úgy, hogy 2—2 cserép fekvő lapjával egymásnak fekszik, a fülek pedig a szomszéd cserép homloklapja mellé kerülnek. 2—2 cserépsor közé sima léceket, vagy nádat kell rakni, hogy a cserépsor egyenletesen terhelje az alatta levő sort. A tárolás ilyen módon 8—10 sor magasan történhet. A sorok végét téglarakáshoz, vagy falhoz kell támasztani és az utolsó cserepeket gondosan be kell szorítani.

Léc és nád hiányában két egymás fölött lévő cserépsort egymáshoz képest ferdén kell elhelyezni, hogy minden cserép az alatta lévő sorban 2—3 cserépre feküdjön fel. Ez esetben azonban csak 6—7 sor magasra lehet rakni a cserepet.

4. A cseréphalmazokat meg kell védeni a hó ellen, mert ha az olvadó hó a cserepeket összefagyasztja, azok szétszedésénél sok selejt keletkezik, továbbá a nedves cserép szállításnál súlynövekedést idéz elő.

5. Yúpcserepet állítva kell tárolni, úgy hogy a gerinc-él függőleges legyen. Legfeljebb 3 sort szabad egymás fölé rakni.

V. Minőségi bizonylat.

A cement és téglá szállításához kiállítandó minőségi bizonylatot a 47/1952. sz. építőanyagipari miniszteri utasítás szabályozza. (Építőanyagipari Közlöny I. évf. 16. sz.)

VI. Végrehajtás.

Fenti utasítás betartását a gyártó, felhasználó és fuvarozó vállalatok a legszigorúbban ellenőrizték és ezzel biztosítják a cement- és tégláárak selejtmentes kezelését.

Az utasítás megszegése a tervgazdálkodás büntetőjogi védelméről szóló 1950. évi 4. sz. tvr. 4. §-ba ütköző bűncselekményt képez.

Budapest, 1952. július 8.

Szijártó Lajos s. k. Bebrits Lajos s. k.
Építésügyi miniszter, közlekedésügyi miniszter
Kökény Mihály s. k.
az építőanyagipari miniszter első helyettese.

Építőanyagipari Minisztérium.

56/1952. sz. Minisztériumi utasítás az újítások ügyvitelének egyes kérdéseiről.

Az üzemek újítási mozgalmának felülvizsgálata alkalmával megállapítottam, hogy az újítások véleményezése és a gazdasági eredmények kiszámítása több vállalatnál nem az 56/1951. M. T. számú rendeletnek (továbbiakban: R.) megfelelően történik. Egyes vállalatok a gazdasági számításokat önkényesen készítik; az újítások gazdasági eredményeinek kiértékelése nagy késedelemmel történik csak meg és az újítók az újítás után járó díjat sok esetben helytelen számítás alapján, vagy elkésve kapják meg. Ezek a hibák végeredményben az újítási mozgalmat fékezik.

A hibák kiküszöbölése érdekében az alábbiakat rendelem:

1. Utasítom valamennyi tröszt, egyesülés és vállalat igazgatóját, hogy a vezetése alatt álló szervnél az újítási ügyek ügyvitelét, figyelemmel az 56/1951. M. T. sz. rendeletre, vizsgálja felül és rendezze.

A hanyag és jogszabályellenes intézkedésekért, valamint mulasztásokért a vétkeket vonja felelősségre és a tett intézkedéseket az Igazgatóság felé 30 nap alatt jelentse.

2. A leggyakrabban észlelt hibák kiküszöbölése érdekében az igazgatók figyelmét a következőkre hívom fel:

a) A javaslatot az újítási megbízott haladéktalanul a vállalat (tröszt, egyesülés) vezetője elé terjeszti. A vezető 8 napon belül nyilatkozni köteles, hogy az újítást kipróbálásra vagy megvalósításra a maga részéről elfogadja-e. Az igazgató felelős azért, hogy az elfogadott javaslatra vonatkozó előkalkuláció az Újítási Bizottsági tárgyalásra elkészüljön.

b) Ha az igazgató 8 nap alatt nem nyilatkozik, az Újítási Bizottság dönt a javaslat elfogadása vagy elutasítása felől. (R. 23. §.)

c) A főkönyvelő felelős azért, hogy

ca) a gazdasági eredmény megállapításához szükséges adatok összegyűjtessenek,

cb) közbenső kalkuláció készüljön annak megállapítására, hogy a gazdasági eredmény mikor éri el a díjazás összegének kétszeresét,

cc) hogy a fenti időpontban a második díjrészlet kifizetésre kerüljön,

cd) a végleges gazdasági eredmény meghatározása a lejáratától számított 1 hónapon belül megtörténjék és az újítókat jogosan megillető díj kifizetésre kerüljön.

d) A gazdasági eredmény kimutatását tartalmazó okiratot a főkönyvelőnek és az igazgatónak vagy helyettesének is alá kell írni.

3. Minden olyan újítási javaslatot, melyet a minisztérium dolgozója nyújt be, vagy amelynek benyújtója utóbb a minisztérium kötelékébe került, csak a minisztériumi Újítási Döntőbizottság előzetes jóváhagyása mellett lehet díjazni. Ezt a szabályt a folyamatban lévő újítási ügyekre is alkalmazni kell, akkor is, ha az újítási díj részben már kifizetést is nyert.

Felvilágosítást nyújt: Gózon Károly, V. Műszaki osztály. Telefon: 310—780.

Budapest, 1952. július 26.

Kökény Mihály s. k.
a miniszter első helyettese

A IV. Munkaügyi Osztály közleménye:

Toborzási jutalom visszatérítése a vállalatok részére.

A vállalatok számtalanszor fordultak az osztályhoz azzal a kérdéssel, hogy milyen módon és mikor lehet a toborzási jutalmakat a minisztériumtól visszaigényelni. Ennek ismertetése céljából az alábbiakat közlöm:

1. A toborzási jutalmat visszatéríti a minisztérium azon dolgozók után, akiket a MTH. által kiadott toborzási engedéllyel toborzott a vállalat és legalább 3 hónapja a vállalatnál dolgoznak.

2. A visszatérítés iránti igényeknek az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

a) A toborzott (toborzottak) neve, az 1 éves szerződést kötöttek száma. Itt külön kell jelteni azokat is, akik a korábban kötött szerződésüket 1 évre meghosszabbították.

b) Az a) pont alapján kifizetett toborzási jutalom összege.

c) 2 éves szerződést kötöttek száma.

d) a c) pont alapján kifizetett toborzási jutalom összege.

e) A vállalat MNB. egyszámú száma.

3. Azok a toborzottak, akik szerződésüket bármilyen okból felbontják, kötelesek a toborzási jutalom arányos hányadát visszafizetni, amennyit a szerződésben lekötött munkaidőből nem dolgoztak le.

4. A vállalatok az előbbi pont szerint visszafizetett összegeket, — ha folyamatosan toboroznak — a következő megtérítési igényükből kell, hogy levonásba hozzák. Ha a vállalatnak újabb megtérítési igénye nem volna, a dolgozók által visszatérített jutalom összegét a 109.400 Éa. M. Működési bevételek elnevezésű hitelszámlára visszatéríteni kötelesek.

5. Minden benyújtott igénylést a vállalat igazgatójának és főkönyvelőjének aláírásával kell ellátni.

6. Az igényléseket az illetékes Iparigazgatóság Munkaügyi Osztályához a tárgynegyedévet követő 15-ig a fenti módon kell benyújtani.

Budapest, 1952. július 28.

Csellő József
alosztályvezető

A IV. Munkaügyi Osztály közleménye:

az ipari tanulók étkeztetésének szabályozásáról.

A 181/16/1952. N. T. sz. határozat alapján az ipari tanulók étkeztetésénél a szükséges minőség és kalória érték biztosítása érdekében közlöm:

1. Az ipari tanulók egységes nyersanyagfelhasználási forint normája és kalória értéke reggeli, ebéd és vacsora + 80 dkg kenyér figyelembevételével összesen:

	kalória	forint
építőipari tanulóknál	3500	11.60
egyéb ipari tanulóknál	3000	11.22

2. A kiszolgáltatandó ebédek nyersanyagfelhasználási forint normája a 431/22/1951. N. T. sz. határozat szerint továbbra is érvényben marad, azonban a reggeli és vacsora nyersanyag költségei a 11.22 Ft és a 11.60 Ft közötti különbözet arányában csökkenthetők.

3. Az előállítási (rezi) költségek a 2. pontban említett határozat értelmében (napi háromszori étkezés esetén) továbbra is érvényben maradnak.

Budapest, 1952. július 28.

Csellő József
alosztályvezető

II. Terv- és Beruházási osztály felhívása:

A tűzrendészeti beruházások újabb szabályozásáról.

Felhívom a beruházók figyelmét a Tervgazdasági Értesítő 1952. július 18-án megjelent 46. számában közzétett 9300—7/1952. (Tg. É. VII. 18.) O. T. sz. utasításra, az 1953. évi tűzrendészeti beruházások újabb szabályozásáról.

Az utasítás értelmében a beruházóknak az 1953. évi tűzrendészeti beruházásaik keretében kell előirányozniuk a használatukban lévő területen a beépített («immobil») megelőző tűzvédelmi berendezéseket és ezek tartozékait, (víztárolómedence, tűzcsapok és ezek tartozékai, tűzfal, tűzbiztos födém, beépített létra, tűzjelző készülék, villámhárító, stb.) továbbá a használatukban lévő területen az előírt fogyóeszközöknek minősülő tűzoltókészülékek és az ú. n. «házi eszközök» (homok, haboltó, veder, lapát, szikracsapó stb.) beszerzését.

Az új építkezéseknél az alapberuházás keretében kell végrehajtani mindennemű tűzrendészeti előírást (új üzemek, vállalatok építkezéseinél még az állami tűzoltóság laktanyáját és annak berendezését is).

Az utasítás 7. §-ának 2. bekezdése értelmében a fentebb ismertetett rendelkezéseket alkalmazni kell a korábban már megkezdett tűzrendészeti beruházásoknak 1953-ban megvalósuló részére is.

A tűzoltóságok egyéb «mobil» felszerelésekkel való ellátását az O. T. utasítása részletesen szabályozza.

A Beruházási Szabályzat 7. rész, III. fejezet, 4. cikkét a fent említett O. T. utasítással ki kell egészíteni az 1953. év és a következő tervévek beruházásaira vonatkozóan.

Ezúttal is felhívom a figyelmet a Beruházási Szabályzat haladéktalan beszerzésére, mert ez további munkánk elengedhetetlen feltétele. (Megjelent a Tervgazdasági Könyvkiadó kiadásában 1952-ben, beszerezhető a kiadónál és egyéb könyvesboltokban. Ára 25.— Ft.)

Budapest, 1952. július 28.

Varga István s. k.
osztályvezető